

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia wtorek, 10 grudnia 2019 r.

Poz. 6273

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.456.2019 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 6 grudnia 2019 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r., poz. 506z późn. zm.) oraz art. 97 ust. 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508 z późn. zm.).

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Rady Gminy Mielec Nr X/75/2019 z dnia 30 października 2019 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XXXV/243/2018 Rady Gminy z dnia 29 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia udzielających schronienia osobom bezdomnym z terenu Gminy Mielec.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 30 października 2019 r. Rada Gminy Mielec podjęła uchwałę Nr X/75/2019 w sprawie zmiany uchwały Nr XXXV/243/2018 Rady Gminy z dnia 29 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia udzielających schronienia osobom bezdomnym z terenu Gminy Mielec. Przedmiotowa uchwała została doręczona Wojewodzie w dniu 8 listopada 2019 r. W toku postępowania nadzorczego organ nadzoru stwierdził, że dokonana zmiana uchwały o której mowa w § 1 w zakresie odpłatności za pobyt w ośrodku wsparcia zapewniającym schronienie ustalona w tabeli podjęta została z istotnym naruszeniem art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej, polegającym na określeniu w sposób sztywny wysokości opłaty za pobyt w schronisku dla osoby bezdomnej kierowanej do schroniska. W treści kwestionowanej uchwały Rada Gmina określiła szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności przez osoby przebywające w ośrodkach wsparcia - schronisku dla osób bezdomnych oraz w schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi, uzależniając wysokość opłaty od dochodu. Przepis art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej zobowiązuje radę gminy do określenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych. Rada zobowiązana jest zatem wskazać w uchwale okoliczności i przesłanki, które powinny być brane pod uwagę przy ustalaniu wysokości opłaty przez kierownika ośrodka pomocy społecznej kryteria, którymi ma się kierować podejmując decyzję w powyższym zakresie. Organ wykonujący kompetencję prawodawcy zawartą w upoważnieniu ustawowym, obowiązany jest działać ściśle w granicach upoważnienia. Odstąpienie od tej zasady stanowi istotne naruszenie prawa. Wskazać należy także, że odpłatność, o jakiej mowa w art. 97 ust. 1 i 5 ustawy o pomocy społecznej jest elementem stosunku administracyjnoprawnego łączącego osobę bezdomną z podmiotem kierującym ją do schroniska.

Dokonaną zmianą w § 1 przedmiotowej uchwały Rada Gminy ustaliła w sposób "sztywny" (jako procent dochodu świadczeniobiorcy) wysokość miesięcznej opłaty za pobyt w schronisku dla osób bezdomnych oraz w schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi, uzależniając jej wysokość od dochodu (procentowego stosunku dochodu do kryterium dochodowego). W tym miejscu wskazać należy, że w myśl ustawowego przepisu upoważniającego do podjęcia uchwały Rada Gminy ustala wyłącznie szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności. Ustawodawca kształtuje zatem uprawnienie Rady wyłącznie w przedmiocie ustanawiania określonych reguł, jakie powinien stosować podmiot kierujący do ośrodka wsparcia. Te

"szczegółowe zasady" nie mogą być sprzeczne z zasadami określonymi w ustawie. W szczególności nie mogą pozbawiać prawa do podejmowania decyzji w przedmiotowym zakresie przez podmiot ustawowo do tego upoważniony. Skoro ustawa w art. 97 ust. 1 stanowi, że opłatę za pobyt w ośrodkach wsparcia ustala podmiot kierujący w uzgodnieniu z osobą kierowaną, należy stwierdzić, że Rada nie ma kompetencji w tym zakresie, a ustalając szczegółowe zasady, powinna określić jedynie granice, w ramach których opłata winna zostać ustalona przez uprawnione podmioty. Granic tych nie stanowią konkretne stawki opłat (wyrażone w %) i uzależnione od wysokości dochodu. Podobne stanowisko wyraził Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 28 stycznia 2014 r. sygn. akt IV SA/Wr 629/13, dotyczącym opłat za pobyt w mieszkaniu chronionym: "Mając na względzie brzmienie art. 97 ust. 1 ustawy nie ulega zdaniem Sądu wątpliwości, że ustalenie opłaty powinno przyjąć formę decyzji administracyjnej. Przy czym, znaczący wpływ na treść ewentualnego rozstrzygnięcia ma zakres przyznanej pomocy i stanowisko strony (osoby kierowanej lub jej przedstawiciela ustawowego), z nią bowiem organ orzekający powinien uzgodnić wysokość opłaty. Nie zmienia to jednak faktu, że decyzja przyjmie postać jednostronnego i władczego rozstrzygnięcia organu administracyjnego. Rada nie ma kompetencji w tym zakresie, a w zakresie ustalania "szczegółowych zasad" powinna określić jedynie granice, w ramach których opłata winna zostać ustalona przez uprawnione podmioty. Granic tych nie stanowią konkretne stawki opłat (wyrażone w procentach) uzależnione od wysokości dochodu. Ustalenie przez organ uchwałodawczy konkretnego wymiaru ponoszonej opłaty w istocie jest działaniem przekraczającym upoważnienie ustawowe zawarte w art. 97 ust. 5 ustawy oraz wkroczeniem w kompetencje innego organu". Przedstawione powyżej uwagi prowadzą do wniosku, że analizowany zapis § 1 uchwały Rady Gminy Mielec Nr X/75/2019 z dnia 30 października 2019 r. został podjęty z rażącym naruszeniem prawa czego skutkiem jest stwierdzenie jego nieważności. Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, w terminie 30 dni od jego otrzymania.

z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO
Dyrektor Wydziału Prawnego i Nadzoru

Mariusz Jabłoński